

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, prin intermediul avocatului Vasile Lupu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati către Iulia Bîrzoii cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, fiind menținută hotărârea din 08 aprilie 2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 18 aprilie 2018, Cerevati Alexandru, Cerevatîi Iurie, Cerevati Mihail și Cerevati Parascovia s-au adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Iuliei Bîrzoii cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanții au indicat că, Cerevati Alexandru, Cerevatîi Iurie, Cerevati Mihail și Cerevati Parascovia, sunt feciorii lui Cerevati Dumitru, decedat la data de 25 aprilie 2011, iar, pârâta Iulia Bîrzoii este nepoata lor, care la data de 11 decembrie 2012, prin hotărâre judecătorească a fost recunoscută că ar fi acceptat patrimoniul succesoral după decesul tatălui lor - Cerevati Dumitru, și în baza acestei hotărâri și-a perfectat certificatul de moștenitor testamentar cu nr. 5450 din 01 aprilie 2013, eliberat de notarul Valentina Ciorbă. Ulterior, a vândut casa obținută prin moștenire Nadejdei Coșcodan contra sumei de 3000 dolari SUA.

La 18 decembrie 2013, aflând despre această hotărâre, reclamanții au formulat o cerere de revizuire a hotărârii din 11 decembrie 2012 a Judecătoriei Ungheni, însă această cerere a fost respinsă.

Prin decizia din 14 mai 2014 a Curții de Apel Bălți, a fost admis recursul

reclamanților, a fost casată încheierea din 13 februarie 2014 Judecătorei Ungheni de respingere a cererii de revizuire, casată hotărârea din 11 decembrie 2012 a Judecătorei Ungheni, cu restituirea la rejudecare a cererii formulate de Iulia Bîrzoî privind constatarea faptului acceptării succesiunii.

Prin încheierea din 09 septembrie 2014 a Judecătorei Ungheni, cererea Iuliei Bîrzoî privind constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Cerevati Dumitru și Cerevati Olga a fost scoasă de pe rol, devenind irevocabilă.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2016 a Judecătorei Ungheni s-a admis parțial cererea reclamanților către Iulia Bîrzoî și Nadejda Coșcodan și s-a anulat certificatul de moștenitor testamentar cu nr. 5450 din 01 aprilie 2013, eliberat de notarul Valentina Ciorbă, pe numele Iuliei Bîrzoî. Această hotărâre a fost menținută prin decizia din 13 octombrie 2016 a Curții de Apel Bălți și decizia din 29 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

Potrivit reclamanților, încercând soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, au expediat la 29 martie 2018 în adresa pârâtei o notificare, solicitând de a le restitui suma încasată în urma înstrăinării casei părintești, această notificare, însă, a rămas fără răspuns. Respectiv, reclamanții au hotărât a se adresa în instanța de judecată cu o cerere, pentru a fi restabiliți în drepturile lor și a încasa prejudiciul cauzat de pârâtă.

Reieșind din cele expuse, reclamanții Cerevati Alexandru, Cerevatîi Iurie, Cerevati Mihail și Cerevati Parascovia au solicitat încasarea din contul Iuliei Bîrzoî a prejudiciului material în sumă de 3000 dolari SUA și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4485 lei.

Prin hotărârea din 08 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, fiind menținută hotărârea din 08 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, pretențiile reclamanților cu privire la cauzarea prejudiciilor materiale și morale lor de către Iulia Bîrzoî nu și-au găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei, or nu au fost probate. Totodată, anularea certificatului de moștenitor nr. 5450 din 01 aprilie 2013 nu denotă și acțiunile pretins ilegale ale intimatei, iar nerealizarea de către reclamanți a dreptului și a vocației succesoriale, nu poate fi pusă pe seama intimatei Iulia Bîrzoî.

La 14 august 2019, Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, prin intermediul avocatului Vasile Lupu, au contestat cu recurs decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din din 08 aprilie 2019 a Judecătorei Ungheni, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevatîi, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, prin intermediul avocatului Vasile Lupu este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 iunie 2019 și expediată participanților la proces la 29 iulie 2019 (f.d. 92, 93), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 14 august 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere

faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevati, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, prin intermediul avocatului Vasile Lupu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Cerevati, Iurie Cerevati, Mihail Cerevati și Parascovia Cerevati, prin intermediul avocatului Vasile Lupu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas